

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

נקודות למחשבה והתעמקות בענייני
פרשת ואתחנן תשפ"א

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופתרונות בע"מ
יפה רום 40 ירושלים ת"ו
טלפון 02-6520002

לקבלת הגיליון למייל:
rachlin@rachlin.org.il

סרקו להורדה

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
www.rachlin.org.il

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת ואתחנן תשפ"א – תפקיד האמנות הכשרה

ולא מוותר על הענין הזה, כי 'ברא את העולם להיטיב לנבראים', ואיך אפשר להיטיב לנברא שהוא מתכחש לבורא שלו ובוגד בו עם אלוהים אחרים, עם אלילים, עם דמיונות?

זה ידוע. היצר של עבודה זרה, חכמינו ביטלו אותו. אבל עדיין יש עבודה זרה בעולם, גם מחוץ לעם ישראל. רחמנא לצלן, יכול להיות שיש גם כאלה מעם ישראל שנכשלים בזה, תינוקות שנשבו למיניהם וכן הלאה.

אז העבירה הזאת חמורה, ואת המשמעות של העבירה הסברנו.

מה עם אמנים ואמנות? כמובן שיש נשמות של אמנים ואמנות, שהן רוצות לעשות ציורים, אולי פסלים, לשם ביטוי פנימי, לשם נוי, לשם תערוכות כמו שעושים היום, האם זה מותר או שזה אסור?

יש הלכות. אני לא פוסק הלכה, כדאי ללמוד את ההלכות, למשל בציור, שאסור לצייר גרמי שמים – שמש, ירח, כוכבים. אסור לצייר דמות של אדם באופן מושלם, צריך תמיד להחסיר חלק.

אסור שהצבע יבלוט החוצה כתבליט, צריך להיות שטוח. כמובן הכוונה צריכה להיות לצייר כי אדם מצייר נוף או מצייר מופשט, מצייר משהו, אבל לא קשורה חלילה למחשבה של עבודה זרה – לא להיכשל ולא להכשיל.

ערב טוב! מה שלומכם?

הפרשה חשובה מאד, כמו כל הפרשות.

דווקא רציתי להתמקד בנושא של האיסור לעשות פסל ומסכה שמובא בפרשה.

הסיבה שאסור לעשות פסל ומסכה היא עבודה זרה – שאדם לא יעשה את הפסל והמסכה ובסוף יתחיל לעבוד את הפסל והמסכה. ואלה דברים שקרו. למשל, אצל ירבעם בן נבט בתחילה הוא עשה את העגלים לא לשם עבודה זרה, אלא כדגל, כסמל של השבט שלו, ובסוף עם ישראל נכשלו ועבדו אותם עבודה זרה, וגם הוא עבד אותם עבודה זרה רחמנא לצלן.

עבודה זרה – עבירה חמורה ביותר, משלוש העבירות, 'יהרג ואל יעבור'. החומש אומר שה' יתברך הוא "אל קנא" – על זה הוא מדבר, זו הכוונה, שהוא לא מוותר בעניין עבודה זרה. וברור, ה' יתברך ברא את כל העולמות, ברא את הנבראים, כדי שנעבוד אותו יתברך, נתקן את עצמנו, נידבק בו. בא הבן אדם, במקום להידבק בה' יתברך ישתבח שמו לעד, בוחר להידבק בשליחים שלו – בגרמי השמים, במזלות, בפסל, באבן וכל סוגי הנבראים למיניהם, להקריב להם ולהקטיר להם, לעבוד אותם וכביכול לקבל מהם את השפע ולא מהבורא יתברך שמו לעד להבדיל.

אז ודאי שלטובת האדם, ה' יתברך יש לו את ההנהגה של "אל קנא" – שהוא מקפיד על זה

ועונש, ויש עולם הזה ויש עולם הבא ותחיית המתים, ויש גלות ויש גאולה. הכל אמת. משה אמת ותורתו אמת.

אז מה התפקיד של האמנים? בצלאל היה צריך להקים את המשכן ולארגן את הכל. הוא לא הקים כן, משה רבנו הקים, אבל לארגן את המשכן, לארגן את הכלים. ואחר כך כשהגענו לארץ ישראל, אז הבנאים בנו את בית ראשון, בית שני, ועשו אותם בתים יפים מאד וכלים יפים מאד, הכל נאה כן. האם יש חשיבות לזה? כן! "התנאה לפנינו במצוות", שהכל צריך להיות – בית כנסת נאה, בן אדם כל מה שעושה לכבודו יתברך, ספר תורה, ציצית – הכל צריך להיות חוץ מכשר, גם מהודר ויפה ומכובד ונאה.

להבדיל מעם ישראל, אצל יוון היופי והשלמות של היופי וכל זה שימש לעבודה זרה. במקום לייחס לרבנו של עולם את היופי ואת היכולת להנות מהיופי ואת כל הבריאה, הם ייחסו את זה לכל מיני כוחות ואליים ועבדו אותם רחמנא לצלן.

אז כבר מההתחלה יש אמנות כשרה – אמנות כשרה על פי התורה, ויש אמנות שיכולה להיות סתמית, או יכולה להיות אמנות של הסטרא אחרא ממש, עד לעבודה זרה.

אמנות זה לא רק ציור, פיסול, שזאת אמנות פלסטית כמו שנקראת היום – כל סוגי האמנות, גם מוסיקה: יכול להיות שבן אדם שר לכבודו יתברך, או מישהו שר סתם כל מיני שירים עם תוכן כשר או לא, או ממש שר לסטרא אחרא ועובד עם השירים שלו עבודה זרה. יש את המְנַעַד – מְכַשֵּׁר עד לאסור לחלוטין, וסתמי באמצע.

אז יש צורך לנוי בעולם. האשה מתנאה לפני בעלה, אז יש תכשיטים ויש לבושים. בבית המקדש, יש את הלבושים היפים מאד של הכהן הגדול, שחוץ מאשר הקדושה – יש בהם גם יופי, יופי אסתטי, יפה, יש צבעים יפים, פלאי פלאים.

אותו דבר בענין הפסלים, זה גם כן מסוכן מאד, אפשר בקלות להיכשל. אז צריך ללמוד את ההלכות, מה מותר ומה אסור.

מה זה הענין הזה שיש 'נשמות של אמנים'? "אין צור כאלקינו" – אין צייר כה' יתברך. ה' יתברך הוא הצייר הכי גדול. אומרים חכמים שהוא מצייר, אבל הציור שלו הוא חי. הוא נותן נשמה, הוא נופח נשמה בתוך הדמויות שהוא מצייר. כן, הוא מצייר בן אדם, בורא בן אדם, אבל הבן אדם זה לא ציור. אפשר להסתכל על כל הבריאה כציור מופלא שהוא משתנה ללא הפסקה כל הזמן, שום דבר לא נשאר אותו דבר. זו יצירה מופלאה, שרק להסתכל על זה ולהבין שיש צייר כביכול שמצייר את כל זה, אבא שבשמים יתברך שמו, איזה פלא! איזה שפע, שפע אין סופי.

הוא היה יכול לברוא עולם שחור לבן, בלי צבעים, בלי פרחים, בלי ציפורים, בלי נופים, משהו ככה יבש – או לברוא את העולם ככה, אבל בלי יכולת מצד האדם להנות, לא לתת יכולת להנות מכל זה. אבל כמו שאמרנו, הוא רצה להיטיב לנבראים וברא עולם מופלא. העולם הזה מופלא – מה נגיד על העולמות העליונים, אצילות, בריאה, יצירה, עשיה?

אז העולם מופלא, ונתן לנו יכולת להנות, ונתן לנו דרך להנות, דרך כשרה להנות מן העולם – על ידי שאנחנו עובדים אותו יתברך, צורכים מהעולם, מברכים על זה, למשל אם שותים או אוכלים או מריחים איזה פרח או משהו, אז צריך לברך לפני שאוכלים, אחרי שאוכלים – להעלות את הניצוצות של הקדושה שיש בתוך כל הדומם-צומח-חי-מדבר. זה התפקיד שלנו, על ידי תורה ומצוות ומעשים טובים ועל ידי תפילה ועל ידי כוונות בתפילה ועל ידי ייחודים שעושים – מעלים את כל הניצוצות, מעלים את כל הבריאה לה' יתברך.

במקום שזו תהיה בריאה סתם, משהו סתמי כן, שלא מבינים מה עושים פה, למה באנו לפה, אם יש בורא, מה הוא רוצה – על פי התורה ועל פי תורת הקבלה והחסידות ודרך עץ החיים, כמובן שיש סיבה ויש בורא יתברך ויש דרך שהוא מצפה שנלך בה, ויש שכר

מי שרוצה להיות
אמן כשר, זה לא
יהיה לו דבר קל,
בגלל שהמציאות
מעורבת מאד
טוב ורע.

אנחנו מוציאים את זה מהכח אל הפועל גם כדי להפיץ את התורה ואת היהדות, את פנימיות התורה ואת דרך עץ החיים והחסידות.

אני זכיתי להיות גם אמן – מחבר שירים, שר, מנגן בכמה כלים, מצייר, ציורים מופשטים דווקא, מאז ומתמיד, מגיל צעיר. ברוך ה', כל מה שזכינו – אנחנו מנסים עם זה לעבוד את ה'. מה עוד שהייתי תינוק שנשבה, אז צריך להעלות את כל העבר שלנו לעבודתו יתברך.

אז התפקיד הזה הוא מאד מאד חשוב. לא כל אחד חייב לצייר או לנגן או לשיר או לחבר משהו. אבל מי שה' חנן אותו בחושים האלו, ביכולות, אז אם הוא יכול להאיר – שיאיר. אבל יעמוד על זה שהיצירה תהיה כשרה, ולא רק כשרה מבחינת מה מותר ומה אסור, אלא משהו שלא יזיק לנשמות. למשל, אם בן אדם בדיכאון ומצייר איזה ציור מדכא, אז מי שמסתכל על זה – זה לא מאיר לו במיוחד, אולי זה מוריד אותו אפילו.

אז צריך זהירות, כי יש השפעה גדולה. שלא נדבר על שירים שאדם מחבר ושר ומנגן, קשה למצוא שירים שעושים טוב על הלב, הרבה עצבות – גם במילים, עד שמוצאים משהו כשר, חוץ מאשר כמובן שירים מפסוקים, קשה מאד, וגם הזמר והנגן, האם הם כשרים? אפילו אם הם שומרי תורה ומצוות – האם הם משפיעים טוב? האם הם מתוקנים מבפנים?

האם הם מנגנים לשם שמים? כי נגן צריך לנגן לשם שמים, וגם צייר צריך לצייר לשם שמים, לחבב שם שמים, לעשות נחת רוח לאבא שבשמים, להאיר לבריות, לעשות להם טוב כדי שיהיו טובים.

כמובן יש עוד אמצעים של אמנות, עוד ענפים של אמנות, אז קל וחומר שצריך להיזהר וליצור רק תכנים ורק מסרים טובים, חזקים, שמחזקים את הקדושה, ולא חס ושלוש להיפך, כי כל מה שאדם משפיע – הוא יתן על זה את הדין.

אז יש צורך לאדם גם לבטא את עצמו ואת הפנימיות שלו על ידי שירה, נגינה, ציור וכן הלאה. ויש אנשים שצורכים אמנות, שנהנים לראות ציור יפה או לשמוע מוסיקה שמהנה אותם. כל זה כמובן צריך שיהיה על פי ההלכה, אמנות כשרה.

אנחנו חסידים גדולים של אמנות כשרה ומפיצים אמנות כשרה, ומחזקים אמנים שיהיו כשרים, אך ורק כשרים – לא להתערבב עם האמנות של הסטרא אחרא, לא להתערבב עם אמנות סתמית, כי מ'סתמית' מגיעים חס וחלילה למקומות לא טובים.

אז הכל צריך להיות לעשות נחת רוח לפניו, להאיר לנשמות, להאיר לנשמות בחשכת הגלות, בחשכת העולם הזה, לתת להם איזה רגע שהם רואים איזה ציור יפה וכשר, התרוממות רוח, או איזו מנגינה יפה או איזה שיר. אלו נשמות שה' ברא אותם עם כשרון לעניינים האלה, וגם עם שליחות וגם עם מנוע, עם חשק להוציא מהכח אל הפועל.

ישאל השואל: אז למה במשך הדורות לא מצינו ציירים יהודים חרדים, יראי שמים? זה נכון, כי תמיד היה פחד לא לעבור על האיסור, ועד לפני מאה שנה לא היתה אמנות מופשטת או אמנות קונסטטואלית, היתה רק אמנות פיגורטיבית, והיהודים היו עסוקים בהישרדות המרה והקשה ובלימוד תורה, ופחות בביטוי פנימי או פְּנוּי, לצייר בשביל נוי. אבל תמיד היו ציירים כמובן. לא היה להם כסף, ליהודים, לקנות חומרים. לא היה נהוג שילכו ללמוד אצל איזה מורה לאמנות מאומות העולם. היהודים היו נפרדים, היו יהודים, לא נתנו להם לעשות כל דבר, היו רק כמה מלאכות שהיה מותר לעשות ברוב המדינות.

אז יש לזה סיבות רוחניות, היסטוריות, כלכליות למה לא עסקו בזה. אבל ברגע שהפוסקים פסקו שזה מותר במסגרת ההלכה, אז כל אדם שיש לו את הנטיות האלה יכול להוציא אותם מהכח אל הפועל, כתחביב או כפרנסה, כמקצוע ממש.

יש נשמות כאלה שהן
שליחות לענין הזה, ויש
צורך בנשמות לצורך
אמנות, והכל צריך
להיות כמה שיותר כשר
ומאיר כדי שזה באמת
יהיה 'להיטיב
לנבראים' ולא חס
וחלילה להפך.

שאינן כמו משה רבנו, אז מה יגידו אזובי הקיר? אבל בן אדם צריך לבקש מאבא שבשמים, להתעקש, אבל צריך להיות רצוי.

איך אנחנו נהיה רצויים? "סור מרע" – "סור מרע" בתכלית. בן אדם צריך להשתדל לסור מרע במחשבה, דיבור ומעשה, להיות איש אמת, להיות צדיק, לשמור על הקדושה – אלה הדברים, להיות אוהבי ה', אוהבי התורה, אוהבי החכמים, אוהבי ישראל, אוהבי הבריות. זו עבודה קשה מאד.

אם בן אדם חי לשם שמים יותר ויותר – אז הוא רצוי בשמים יותר ויותר. אם הוא דואג לאינטרסים של השמים, לצרכי שמים, הוא רואה צרכי שמים כצרכים שלו, כן? כמו שרואים אצל דוד המלך למשל, אצל אברהם אבינו, אברהם, יצחק, יעקב, אמותינו הקדושות, אצל כל הצדיקים – צרכי שמים וצרכי הדור, זה היה הדבר הכי חשוב אצלם, צרכי השכינה הקדושה. אם בן אדם חי בשביל זה, ככה לשם שמים, אז הוא רצוי למעלה.

אם הוא רק חי בשביל עצמו, הדברים שהוא רוצה, העולם הזה שלו, העולם הבא שלו – הוא גם רצוי, הוא גם אוהב, אבל יש קטרוגים עליו, ויכול להיות שהתפילות שלו יתעכבו למעלה אצל איזה מלאכים, ולא יתנו לתפילה לעלות.

אז אם אנחנו רוצים שהתפילה תתקבל, גם תפילות בענייני קדושה – אנחנו צריכים להוכיח שאנחנו נאמנים לאבא שבשמים, שאנחנו דואגים לצרכי שמים, וזו מטרתנו האמתית, כל השאר זה תנאי שירות – אז יש לזה יותר סיכוי. כמובן שאם המטרה זה לתת משהו לה' על מנת לקבל ממנו, זה גם כן נגוע כמו שאומרים. טוב, מ"שלא לְשָׁמָּה" יבוא "לשמה".

צריך להגיע למצב שבו אדם רוצה לתת לה' יתברך כי זו האמת, כי הוא אוהב את ה' יתברך, הוא רוצה שה' יתברך ימלוך בעולם הזה באופן גלוי ותתקיים מטרת הבריאה, בקרוב בגאולה השלמה.

אז זה העניין של "ואתחנן" – שנדע ש"לפנים צַעֲרָא אֶגְרָא", בן אדם צריך להתאמץ. "יגעתי ומצאתי, תאמין", אם לא נתייגע...

אז אל תתייאשו, כי אנשים מתפללים, מבקשים, נלחמים, מנסים, והם לא רואים שהם נענים משמים – יכול להיות שלא עשית מספיק, לא מספיק מתוך הלב, לא מספיק נקי.

ובדרך כלל אמנים, הם משפיעים להרבה נשמות, כי הם חושפים את היצירה שלהם. אפשר לחשוף את זה לעשרות, למאות, לאלפים, למיליונים של אנשים! אז יש אחריות עצומה – מה האדם יוצר באמנות הזו? מה כוונתו, ומה דרגתו הרוחנית? מה הוא מכוון בזמן שהוא זוכה להשראה משמים? קודם כל – לא לקלקל, לא להרוס, לא להחשיך לנשמות, לא להפיל אותם, לא לסבך אותם, לא להפחיד אותם. רק דברים טובים וחיוביים וכשרים, למען שמו באהבה.

אז מי שרוצה להיות אמן כשר, זה לא יהיה לו דבר קל, בגלל שהמציאות מעורבת מאד טוב ורע.

זהו, אז כאן המסר העיקרי – שיש נשמות כאלה שהן שליחות לענין הזה, ויש צורך בנשמות לצורך אמנות, והכל צריך להיות כמה שיותר כשר ומאיר כדי שזה באמת יהיה להיטיב לנבראים ולא חס וחלילה להפך.

ועוד נקודה תורנית בענין של "ואתחנן": ידוע שמשנה רבנו התפלל ואתחנן (בגימטריה חמש מאות וחמש עשרה) תפילות, וה' יתברך אמר לו: 'עד כאן', שלא יוסיף להתפלל. ואמרו חכמים שאם היה מתפלל עוד תפילה אחת, התפילה שלו להיכנס לארץ ישראל היתה מתקבלת, ומשמים ה' לא רצה שהוא יכנס לארץ ישראל.

מה אנחנו למדים מזה? אנחנו למדים מזה שכן אדם שרוצה להוציא מהכח אל הפועל איזושהי כוונה קדושה – שיתעקש! שיתעקש בכבוד ובביטול פנימי ולא בכפייה חס וחלילה, אבל שלא יתפלל פעם אחת וזהו, כי ה' יתברך 'מתאוה לתפלתן של צדיקים'. ולפעמים בן אדם צריך להתפלל ואתחנן או יותר תפילות עד שהתפילה שלו מתקבלת.

לפעמים ה' רוצה שהבן אדם יישבר ויבכה לטובת האדם, שיבטל את האינטי שלו, שיהפוך להיות עפר ואפר, שיתחנן לפני אבא שבשמים, שיבטל את הגאווה שלו, בכל תחום. אנשים צריכים הרבה ישועות בכל התחומים, 'בני חַיִּי וּמְזוֹנֵי', וגם רוצים ישועות רוחניות – לזכות להתקרב לאבא שבשמים, לזכות להיות צדיקים, לזכות בתורה. אז אל תחשבו שכן אדם מבקש פעם אחת או חושב על זה, וזה מספיק. בדרך כלל צריך להתעקש.

אבל המפתח לזה שיתקבלו התפילות, זה שכן אדם יהיה רצוי בעיני ה'. מושלם – אנחנו לא מושלמים, בן אדם רגיל בטח לא מושלם. משה רבנו, גם כן היו לו כמה עניינים, למרות

'איך נעלה את הניצוצות? 'איך נקים שכינה מעפרה?' – אלה צריכים להיות הרצונות שלנו, ואז משמים יעזרו לנו בכל הדברים.

גם כשבן אדם לא הולך בדרך ה' יתברך, אבא שבשמים עוזר לו, בכל דבר, "ורחמיו על כל מעשיו". אז אם הוא הולך בדרך ה', מנסה יותר ויותר – על אחת כמה וכמה.

אז מה תעשה אם אתה לא מצליח? תתפלל גם על זה שתצליח. דוד המלך היה מתפלל שהתפילה שלו תתקבל, לא רק היה מתפלל על משהו – היה מתפלל שהתפילה תתקבל.

אז כל מה שיש לנו חסרון – להתפלל על זה ולכוון על זה, לרצות להיות מרכבה לקדושה. "צדיקים ילכו מחיל אל חיל", לא לבזבז רגע.

אז לא להתייאש ולא להתעצל, "צדיקים ילכו מחיל אל חיל".

לחיים! לחיים! לחיים!

להתחזק בעבודתו יתברך!

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א:

תילחם
על כל מצווה
על כל מעשה טוב
תילחם בכל הכח

מתוך 'שירי אמת'
תילחם על השמחה'

www.rachlin.org.il

להצטרפות לרשימת תפוצה הוסיפו את המס'
02-6520002 לאנשי הקשר ושלחו 1.

מתוך נפשי – י' אב תשפ"א

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

צעירים ומבוגרים חייבים לרכוש את כל הידע הדרוש בעולם מודרני וגלובאלי, ומאידך להתמחות במלחמת היצר הפרטי והכללי, על מנת לשרוד ביראת שמים ובקיום תורה ומצוות! – משימה לא פשוטה, מורכבת, מסוכנת אך הכרחית.

”בְּתַחֲבֵלוֹת תַּעֲשֶׂה לָךְ מִלְחָמָה”

צריך קשר עמוק וישיר בין הורים לילדים, קשר יומיומי, להיות כתובת עבור הילדים, גם אם קשה להם והם נופלים רוחנית – שם אתם, לקבלם, לעודדם ולהקימם!

זוהי הדרך היחידה: ”עֲמוּ אֲנֹכִי בְּצָרָה”!

שלוש בית: בעל ואשה חייבים להיות חברים הכי טובים. אין סודות בין בעל לאשה. לפרגן, להקשיב, לעודד, לשבח, לחזק, להבין, לסלוח, וח"ו לא להיפך!

התורה היא תורת חיים – בתוך החיים שלנו, בזמן הזה, בכל הרבדים, בכל הבירורים והמלחמות – אור פנימי ולא רק מקיף! ה' יתברך הוא אלוקים חיים! החי עמנו, קרוב אלינו.

האדם כל הזמן מבקש דברים מאבא שבשמים, וזה רצוי לפניו ית'.

מאידך: מה אתה נותן לו ית'!?

מטרת האמנות לקדש את האדם, ולא להיפך ח"ו. גם האמן וגם הצורך באמנות חייבים לשמור על כך!

מכל מלמדי השכלתי!

איזהו חכם? הלומד מכל אדם! – לכבד את כולם וללמוד מכולם ולברור בין טוב לרע.

כל הכועס בא לידי טעות וכל מיני גיהנום שולטים בו ר"ל. לעבוד חזק חזק חזק – לא לכעוס! להתפלל על כך, לצעוק לשמים! להפוך אני לאין.

כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א:

**לא להתלונן
לתקו!**

www.rachlin.org.il

להצטרפות לרשימת תפוצה הוסיפו את המס'

02-6520002 לאנשי הקשר ושלחו 1.

תפילה לאחדות עם ישראל

מאת: כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

אמרו נא תפילה זו בכוונה עצומה בכל יום, חוץ מבשבתות ובחגים ובימים שאין אומרים בהם תחנון. אפשר לומר את התפילה מחצות לילה ועד שקיעה.

ריבונו של עולם, רחם עלינו. רחם עלינו ברחמיך הרבים והושיענו. חמול על עמך, חמול על נחלתך. עשה למען שמך! אתה אבינו, אנו בניך, יודעים אנו שרצונך שנהיה מאוחדים כמו אחים נאמנים. יודעים אנו כמה יקר הדבר לפניך, כי על כך נחרב ביתך! והסתרת פניך מאתנו. אנו רוצים לעשות לך נחת רוח אמיתי ואיך-סופי. אך אוי לנו, אוי לנו, אוי לנו! אין לנו כח לגבור על יצרנו. אין לנו חכמה, בינה ודעת להילחם מלחמתך ולנצח את יצרנו, אוי לנו שגבר בגלל עוונותינו!

אך הבט נא על אבותינו הקדושים, שירשנו מהם לב טהור ורצון איך-סופי לעשות לך נחת רוח. לבנו יודע את האמת, לבנו בוער באהבת ישראל, לבנו בוער באהבת חינוס! אך קשה מפאת היצר להשליט את השגת ליבנו על כל מעשינו, דיבורינו ומחשבותינו!

אנו עושים מאמצים להתגבר ולנצח את היצר, למען עשות לך נחת רוח! אך ריבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שאם לא נתפלל אליך שנצליח, ותשמע תפילתנו, לא נוכל לו! כי רבו תחבולותיו! ואנחנו רק בשר ודם, ואתה מלכנו ויודע את יצרנו! שלח נא לב טהור, לב אוהב, לעבדך באמת! רחם ועזור לנו להגיע לאהבת ישראל אמיתית, שאינה תלויה בדבר! ולא על ידי יסורים וחוליים רעים! חכמינו ז"ל התפללו על ביטול יצר הרע של עבודה זרה, ונענו! בטל נא מעלינו את היצר של מחלוקת ושנאת חינוס, כי דלונו מאד! אנא רחם עלינו!

יהי רצון מלפניך ריבונו של עולם, שנרצה בלב שלם בתיקונו של כל יהודי, ונתן את כוחנו, את כל נשמתנו, להצלת והצלחת כל היהודים בגשמיות וברוחניות! כי יקר לנו תיקונו של כל יהודי. קרב את כולנו לאהבה וליראה את שמך! מתוך אחדות שלמה!

יהי רצון שנוכל לאהוב כל יהודי באשר הוא, למרות השוני בשורש ובסוגי הנשמות, למרות השוני בדרגות התיקון, למרות כל המכשולים, ונהיה לאגודה אחת, לעשות רצונך בלב שלם! רחם עלינו כי אין בנו מעשים! עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו!

קבלת קהל בימים א-ה בשעות הערב

רחוב יפה רום 40, ירושלים ת"ו

לקביעת פגישה אנא צרו קשר בטלפון 02-6520002

נא להביא תמונות פנים של כל האנשים הקשורים בנושא היעוץ